

## СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Веселин ВУЧКОВ,  
член на Научното жури в процедура за придобиване на  
образователната и  
научна степен „доктор”, обявена в Югозападен университет „Н. Рилски“  
– Благоевград,  
по докторска програма „Наказателен процес”,  
професионалното направление 3.6. Право,  
област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки;  
съобразно Заповед № 2839/04.11.2021 на Ректор на  
ЮЗУ „Н. Рилски“ проф. д-р Борислав Юруков

**Автор на Становището:** проф. д-р Веселин Бориславов Вучков

**Кандидат:** Христина Веселинова Богиа

### **I. Кратки биографични данни за кандидата**

Дисертантът Христина В. Богиа е магистър по право от Югозападния университет „Неофит Рилски“ в Благоевград (2015).

Дисертацията бе разработена в редовна форма на подготовка от 2017 г. до сега и е насочена към публична защита по предвидения в законите и подзаконовите нормативни актове ред. Подготовката се осъществяваше в Правно-историческия факултет на ЮЗУ, като в процеса на работа по желание на докторанта бе осъществена и промяна в темата на дисертацията.

Научното ръководство на докторанта бе осъществявано от мен.

В биографичен план бих споменал работата на докторанта Богиа като юрисконсулт в дружеството „Апис Европа“ и фондацията „Право и Интернет“, както и в дружеството „Драфт Кингс“ с ангажименти по управление на екип (до настоящия момент).

### **II. Обща характеристика и структура на дисертационния труд**

Заглавието на дисертационния труд е: „Принципът на публичност в наказателния процес: предизвикателства и тенденции”.

Представеният труд е структуриран в *четири глави*, съдържа също *въведение* и *заключение*, както и *списък с използвана литература (библиография)*. Представена е и *декларация за оригиналност*.

*Общият обем* на дисертационния труд е 236 страници.

*Глава първа* на дисертационния труд е озаглавена „Правна рамка на принципа на публичност”.

*Глава втора* е посветена на същността на този фундаментален принцип на наказателно-процесуалното право, а *глава трета* – на неговите изключения.

*Глава четвърта* откроява предизвикателствата и тенденциите пред спазването на принципа на публичност в българския наказателен процес.

Структурата на дисертационното изследване намирам за сполучлива; тази структура, разбира се, периодически бе съгласувана с мен, а в някои етапи – и променяна, включително съобразно бележки на други членове на Катедрата. Тази структура изчерпва почти напълно разработената тема и открива хоризонт за авторова изява на образователното и научно поприще.

### **III. Актуалност и значимост**

*Актуалността* и *значимостта* на дисертацията са извън съмнение.

Принципът на публичност на наказателните дела, макар и познат отдавна на българското наказателно-процесуално право, е изправен пред нови и нови предизвикателства, включително и по повод присъединяването на Република България към Съвета на Европа и към Европейския съюз.

### **IV. Основни приноси (научни и научно-приложни) и резултати: характеристика и оценка**

В съдържанието на разработения дисертационен труд бих открил следните два по-съществени приноса:

Първо, принципът (основното начало) на публичност е разгледан в неговата многоаспектност. Това е предпоставено и от дисертабилността на избраната тема. Подробно са анализирани нормативната основа на принципа, проявлението му на двете процесуални фази на наказателните дела (досъдебна и съдебна), изключенията (отклоненията) от този принцип. Още веднъж ще споделя направените коментари от автора на дисертацията по повод актове на Европейския съюз и на Съвета на Европа, включително по повод практиката на Съда по правата на човека в Страсбург. По този начин утвърдени отдавна в българската съдебна практика положения са намерили своето развитие посредством внимателен авторов анализ. Специално ще подчертая и историческата ретроспекция, която е направила Хр. Богия в Глава втора.

Второ, отклоненията от принципа са представени хронологически правилно, а всяко едно от тях е анализирано детайлно и в необходимата пълнота. Не са подминати и актуалните предизвикателства в контекста на съдържанието на понятието „следствена тайна“, както и по повод

отношението на института на специалните разузнавателни средства (по Наказателно-процесуалния кодекс) към принципа на публичност. Много добра оценка заслужават и анализите по повод медийното поведение на участници в наказателното производство през призмата на публичността и спазването на презумпцията за невинност.

Авторът постига приноси не само в теоретичен план. Изследването има и практико-приложна насоченост; за това свидетелства и позоваването на тълкувателна практика на Върховния касационен съд, както и спорадичното позоваване на конкретни съдебни решения и дела.

На основата на гореизложеното смятам, че *авторът на дисертационния труд притежава задълбочени теоретични знания по специалността и категорична способност за самостоятелно научно изследване; трудът съдържа научни и научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката.*

## **V. Оценка на публикации и авторство**

Авторът представя *три публикации* по темата на дисертацията. Приемам и трите публикации. Публикациите доказват изследователските способности на докторанта, допринасят за постигане целите на дисертацията и са лично дело на автора. Изданията, в които са публикувани статиите и докладите, не са диференцирани с оглед критерия „реферирани“, „индексирани“ и т. н. Това не е необходимо, предвид обстоятелството, че настоящата процедура се реализира по регламента отпреди промените в Закона за развитие на академичния състав от началото на м.май 2018 г. Нямам информация за цитирането им от други автори. Христина Богия има и други публикации, които стоят извън темата на дисертацията, но доказват нейните широки изследователски интереси.

*Авторефератът* отразява изчерпателно и достоверно структурата и съдържанието на дисертацията.

## **VI. Литературна осведоменост и компетентност**

В текста на дисертационния труд *источниците* от библиографския списък са цитирани уместно и коректно. Ползвани са 124 библиографски единици на български език и на други езици. Ползвани са, разбира се, и интернет-ресурси. Посочени са конкретни съдебни решения от българската съдебна практика, които авторът е ползвал; упоменати са и решения на Съда по правата на човека в Страсбург (за това споменах по-горе), включително и по повод на жалби на български граждани за нарушени права по Конвенцията за правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа във връзка с принципа на публичност.

Направени са 386 бр. *позовавания* под линия. Всичко това свидетелства за значителната информационна осведоменост на докторанта.

### **VII. Критични бележки и препоръки**

Нямам конкретни бележки и препоръки относно разработения дисертационен труд. В процеса на обучение на докторанта, както и при разработването на отделните раздели, сме поддържали постоянна връзка и направените от мен коментари са намерили съответно отражение. Мисля, че това е направено и по повод забележки и препоръки от страна на други членове на Катедрата, включително и след вътрешното обсъждане на специален Катедрен съвет. Може би известни стилистични подобрения биха повишили качеството на труда, особено с оглед полесното възприемане от читателя.

### **VIII. Заключение**

Изхождайки от положителната оценка за представения дисертационен труд, съобразявайки и сериозния професионален и експертен опит на кандидата, с убеденост формулирам своята *положителна оценка* и препоръка към Научното жури да гласува за присъждането на кандидата на образователната и научна степен „доктор”.

19-ти ноември 2021 г.  
гр. Благоевград

Член на журито: .....  
/проф. д-р В. Вучков/